

MAGASINET

stefanus

45. ÅRGANG – NR. 2 / MARS 2015

Myanmar: Bibler til buddhister

Side 4-5

SRI LANKA

Kjemper for trosfrihet

SIDE 8-9

GLIMT

Besøkte biskop Thomas

SIDE 10-11

NIGERIA

Drept for sin tro

SIDE 12-13

SVERIGE

SKRUK besøkte syrianere

SIDE 14

Foto: Thea E. Haavet

LEDER

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
hag@stefanus.no

Religionens mange ansikter

Terror og voldshandlinger eskalerer. Fordømmelsen og hatet vokser. Verden skjelver.

Selv om den siste tids terrorhandlinger har utløst flere gode debatter om viktige samfunnsproblemer, skulle jeg ønske at religions- og livssynsdimensjonen ble tatt langt sterkere på alvor. Politikere og mediekommentatorer sliter med å forstå hvor viktig denne dimensjonen faktisk er for mennesker og deres livsvalg. «Det sekulære Vesten» underminerer religionens rolle i nærmest enhver sammenheng.

Et eksempel på dette er spørsmålet om sammenhengen mellom islam som religion og «islamistisk terrorisme». President Barack Obama hevder at det slett ikke er noen sammenheng og fastholder at USA ikke er i krig mot islam, men mot muslimer som har pervertert islam. Også norske politikere har uttalt noe lignende. Jeg for min del tror dette er en overforenkling og at religionens faktiske betydning også i dette konkrete tilfellet står i fare for å bli undervurdert.

Islam har - som de fleste religioner - mange uttrykksformer. Det blir misvisende å hevde at den såkalte islamske stat, Al Shabaab, Al Qaida, Boko Haram, Taliban og det egyptiske muslimske brorskap ikke har noe som helst med islam å gjøre. Det er selvsagt fullt mulig å påstå at disse innflytelsesrike grupperingene ikke representerer «ekte» islam eller at de ikke er muslimer i det hele tatt, men så lenge de selv regner seg som muslimer og mener å ha hentet sin inspirasjon og sitt politiske prosjekt fra nettopp islam, representerer de likevel noen av islams mange ansikter mot omverdenen. Å benekte dette vil være like galt som å stigmatisere alle muslimer som terrorister.

Kristendommen har også mange uttrykksformer. Selv om den globale kirke er splittet opp i ulike konfesjoner og fraksjoner, er det ikke sikkert at alle bekjennende kristne praktiserer sin tro i samsvar med trossamfunnenes tradisjoner og læremessige skillelinjer, men ofte på tvers av dem. Om det pågår en kontinuerlig debatt om hva som er sann kristen tro, representerer alle verdens kristne grupperinger

med sine mangfoldige trospraksiser like fullt den kristne kirkes mange ansikter mot omverdenen; dette til glede for noen og til fortvilelse for andre.

Religion handler om overbevisninger, ideer, verdier og følelser av ulik type og styrke. Noen mennesker er sterke i troen, andre er svake. Noen er liberale, andre konservative. Men religion har som fenomen alltid bidratt til å begrunne eller korrigere menneskers livstolkning og atferd.

Kristendom og islam er begge misjonerende religioner med sterke religiøse sannhetspåstander. Om jeg som kristen er overbevist om at Jesus er den eneste vei til frelse, har jeg ingen problemer med å innrømme tilhengere av andre religioner trosfrihet. Det jeg derimot har problemer med, er når andres rett til å tro, skifte tro eller å praktisere sin tro, begrenses.

Så lenge muslimske majoritetssamfunn praktiserer eller ønsker et religiøst begrunnet politisk teokrati med apostasi-lover og sharia- og blasfemilovgivning, begrenses andres trosfrihet og ytringsfrihet. Slike samfunn vil aldri kunne leve i fred med sine omgivelser. Tar en ikke tak i disse dypere-liggende utfordringene, som i sin natur er religiøse, vil konfliktene mellom islam og det moderne demokrati aldri opphøre. Terror og voldelig ekstremisme kan derfor med en viss rett sies å være toppen av et større isfjell.

«**Islams hus brenner**», skriver Mohammad Usman Rana (Aftenposten 16.januar). Der det brenner, er det grunn til å forvente at husets beboere selv bidrar til å slokke brannen før den sprer seg. Brannslokkingen kan ikke overlates til andre. Enkeltmennesker må selvsagt stå personlig til ansvar for egne gjerninger, men både kristne, muslimer og andre må hver for seg ta kollektivt ansvar for «sine» branner og for de religiøse ansikter som omverdenen til enhver tid ser.

Hans Aage Gravaas
generalsekretær

Utgiver Stefanusalliansen
Ansvarlig redaktør Hans Aage Gravaas
Redaktør Thea Haavet
Redaksjon Elisabeth Engelsviken
Kristin Storaker
Jan-Eivind Viumdal
Birgit Solbakken

Design og trykk Kai Hansen Trykkeri
Forsidefoto Ingvar A. Isene
Opplag 18 000
Kontor Trondheimsveien 137
Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo
Telefon 23 40 88 00

E-post post@stefanus.no
Hjemmeside www.stefanus.no
Styreleder Jan Gossner
Repr.skapsleder Karin Riska
Org. nr. 970276432
Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto
Revisor BDO AS

HJELP UTSTØTTE KRISTNE HJEM!

Mexico: 47 protestantiske kristne hadde fått klarsignal fra delstatsmyndighetene om å komme tilbake til landsbyen sin. Men landsbyledelsen nektet dem adgang.

Problemenes startet i 2012, da protestantene ble utvist fra sin landsby i delstaten Chiapas. I midten av januar 2015 ble de endelig lovet av delstatsmyndighetene at saken var løst. Skuffelsen var stor da gruppen endelig kom frem til sin landsby Buenavista Bauhitz og møttes av sinte krav om at de enten måtte konvertere til katolisismen eller betale skyhøye bøter for å kunne slå seg ned i sine hjem igjen. Dette til tross for at myndighetspersoner fra delstaten hadde lovet at alt var i orden og til og med fulgte dem til landsbyen. Disse tjenestemennene gjorde dessuten ingenting for å motsi de urimelige kravene. Gruppen måtte dermed enda en gang forlate sin landsby.

I Mexico, som er hovedsakelig katolsk, opplever mange protestantiske menigheter og individer at de er totalt uønsket i sitt lokalsamfunn. Tidligere i januar ble to protestantiske familier fordrevet fra sine hjem i en annen del av Chiapas, etter en periode med trusler, angrep og til slutt et ultimatum om enten å konvertere eller forlate landsbyen. I tillegg ble en stor gruppe angrepet, banket opp og fikk strømmen sin avstengt 8. januar. Dette skjedde også i Chiapas, etter at gruppen ikke lenger ville finne seg i å bli tvunget til å bidra økonomisk til katolske festivaler i landsbyen. De er også blitt truet med at deres barn ikke kan fortsette på skolen, og at man skal kutte eventuelle offentlige stønader de mottar.

Den meksikanske regjeringen har forpliktet seg til å beskytte trosfriheten, men den forpliktelsen blir ikke fulgt opp i realiteten. Derfor ber vi dem om sørge for at delstatsmyndighetene holder sine muntlige løfter og sine forpliktelser ifølge grunnloven. I tillegg ber vi om at alle de gruppene som i dag lever som internt fordrevne på grunn av sin religiøse over-

I Mexico, som hovedsakelig er katolsk, opplever mange protestantiske menigheter og individer at de er totalt uønsket i sitt lokalsamfunn.

bevisning, trygt kan vende tilbake til sine hjem. De som står bak utkastelser, trusler og overgrep må straffeforfølges. Du kan være med å legge press på myndighetene.

Takk for at du er med!

Med vennlig hilsen

Lisa Winther
rådgiver menneskerettigheter

SEND DITT VIKTIGSTE BREV!

Som appellaktivist kan du gjøre en forskjell for dem som forfølges for sin tro. Et brev utfordrer myndighetene; det kan få trosfrihetsfanger frikjent og oppmuntrer dem som lider!

OPPDATERING PÅ TIDLIGERE APPELLSAKER:

Iran: I slutten av januar fikk **Saeed Abedinis** far besøke sine sønn i fengselet. Saeed ble veldig oppmuntret av besøket og av å høre at president Obama hadde møtt hans kone og barn. I møtet sa Obama at de jobber hardt for å prøve å få Saeed løslatt. Saeed savner sine barn, men er takknemlig for alle som ber for ham rundt om i verden.

Appellbrev og praktisk informasjon finner du på www.stefanus.no

Modig misjonær i Myanmar

Aung Thet Nyunt hadde planen klar: Han skulle bli profesjonell fotballspiller og toppscorer på landslaget. Men det var før han fikk et sterkt møte med Gud som 16-åring.

Tekst: Birgit Solbakken Foto: Christian Faith Ministry.

Aung ble sett på som en god fotballspiller som hadde et stort talent. Han ble derfor veldig lei seg da han ble skadet og alvorlig syk, og måtte legge planene på hylla. Mange ba for han, og på uforklarlig vis ble han erklært frisk bare noen måneder senere, noe han selv så på som en helbredelse. «Fra det øyeblikket skjønte jeg at jeg ikke kunne ta en sekulær jobb, men skulle gå inn i de tjenestene Gud ville at jeg skulle inn i.» Slik begynte misjonærlivet til Aung, som siden da har jobbet for et mer åpent og rettferdig Myanmar.

Kjenner mange

Den sympatiske mannen er vokst opp i en privilegert og velstående familie, noe som ga han muligheter andre mindre privilegerte ikke hadde. Aung studerte ved universitetet og ble godt kjent med mange som i dag har mektige stillinger rundt om i landet. Hele livet har Aung vært frimodig, og selv i den verste perioden til militærjuntaen, var han ikke redd for å snakke om troen sin til andre.

Christian Faith Ministry (CFM), som er navnet på organisasjonen han driver i dag, ble startet opp av hans far for

mange år siden. Nå favner organisasjonen alt fra fengselstjenester og barnehjem til bibelskole og aldershjem.

«En sjelevinner»

CMF driver to sentre. Det ene er bibelskolen Star of Dwan. Det andre er barnehjemmet Living Water Youth Development Center. På mange måter kan man si at Aung tar seg av folk nesten fra vugge til grav. Han og hans medarbeidere plukker opp barn i nød og hjelper dem til å få trygge og gode liv. Pensjonerte pastorer, som ikke lenger får støtte fra menighetene, hjelper han også gjennom gratis aldersboliger. Disse boligene er bygget på tomten til barnehjemmet. Tanken er at de pensjonerte pastorene skal bli som besteforeldre til barna som bor der.

Aung er en aktiv og respektert evangelist, noe som gjør at han får mange prekenoppdrag fra ulike kirker. Mange kirker vil ha han til pastor, men det vil han ikke.

- Jeg er en sjelevinner, ikke kirkebygger, sier han, og påpeker at hans kall ikke er å drive en kirke, men å få folk til å gå i kirken.

Selv om han døper mange som kommer til tro, så sender Aung dem til menigheter som allerede er etablert.

- Derfor er alle kirkene glade i meg. Jeg gir dem mange nye medlemmer, ler han.

Aktiv i fengselet

I etterkant av den tropiske syklonen Nargis i 2008, som etterlot seg over 130 000 døde, etablerte også Aung et eget nødhjelpsapparat. Dette hjalp mange mennesker og gjorde organisasjonen hans kjent blant innbyggerne i landet. Også på myndighetshold ble dette lagt merke til, og en minister i regjeringen ville belønne ham. «Hva ønsker du deg, kanskje en mobiltelefon? Eller hva med et landområde der du kan investere i bygninger?» spurte ministeren. Dette fristet ikke Aung, som svarte: «Gi meg anledning til å ha gudstjeneste i fengselet». Overraskelsen var stor da han ikke bare fikk holde gudstjeneste i Yangons største fengsel, men også etter hvert fikk tillatelse til å bygge et kapell inne på fengselsområdet. Gudstjenestene i fengselet ble svært populære, og over tusen innsatte er blitt døpt i dette fengselet.

Organisasjonen besøker også andre fengsler, og deler blant annet ut julegaver til de innsatte. I fjor delte de ut 40 000 slike «kjærlighetsgaver», som blant annet består av Johannesevangeliet og en kristen bok, håndklær, kaffe og melkepulver. Stefanusalliansen har via en stor gave fra en støttespiller bidratt

Munker studerer den kristne litteraturen de har fått.

Stefanusalliansen samarbeider blant annet med CFM om opptrykk og utdeling av bibler med gullkant til buddhistmunker. Munkene er ofte svært interessert i å lese religiøs litteratur.

til dette arbeidet. Lignende bokser deles også ut til barn på barnehjem og sykehus, og til og med til buddhistmunker.

- Gud har også åpnet døren for å nå de unge novisene og nonnene i templene, forteller han.

Bibler til buddhister

Helt fra begynnelsen av vårt samarbeid med CFM har Bibelen vært sentral.

Stefanusalliansen samarbeider blant annet med CFM om opptrykk og utdeling av Bibler og kristen litteratur til buddhistmunker. For at de skal bli

For hvert år som går, får Aung gjort mer gjennom organisasjonen sin. Han er en meget engasjert mann som aldri ser begrensinger, kun muligheter. I arbeidet sitt er han helt avhengig av kona Charity - en meget driftig dame.

interessert, må det lages bibler som er pene å se på. De liker særlig ting som er gullbelagt og skinnende. Vi har vært med å trykke en flott Bibel med gullkant, som foræres munkene i full åpenhet. De forgylte biblene har appellert veldig til munkene som har fått dem, og etterspørselen blir stadig større.

- Munkene er ofte meget interessert i å lese religiøs og filosofisk litteratur. Ved å lese Bibelen kommer mange til tro, forteller Aung. Han mener at Bibelen appellerer så godt til munkene, fordi Jesus er svaret på alt de gjennom livet har søkt i buddhismen. Jesus oppfyller de fem buddhistiske reglene om å avstå fra å drepe, avstå fra å stjele, avstå fra ekteskapsbrudd, avstå fra falsk tale og avstå fra drukenskap.

- Det som treffer noen munkers sterkt, er den kristne grunntanken om at Jesus har overvunnet alt; fristelser, død, sykdom og sosiale skiller. Jesus har gjort det for dem – og dette opplever de som en stor frihet, forteller han.

CFM har også laget et fint hefte med tegninger og illustrasjoner til 25 forskjellige bibelhistorier. Til hver av disse historiene er det spørsmål til ettertanke og refleksjoner, og til slutt en tekst som beskriver veien til frelse. Trykking av dette heftet står på budsjettet til Stefanusalliansen i år.

Aung Thet mener at evangeliet må formidles på en kulturelt akseptert måte.

- Takk for at dere forstår det. Mange fra Vesten forstår ikke dette. Vi må gi evangeliet i en innpakning folk kan akseptere, for at de skal komme til tro, avslutter Aung Thet Nuynt.

CFM deler ut «kjærlighetsgaver» til barn på barnehjem og til andre svakere stilte grupper i samfunnet.

STØTT MISJONÆR AUNG THET NUYNT

Har du lyst til å støtte arbeidet til Christian Faith Ministry, så kan du bruke giroen vedlagt i bladet eller benytte deg av kontonummer: 3000 14 57922

Verdens viktigste vennskap

Fire ungdommer fra Bibelskolen i Grimstad møtte en ny virkelighet i delstaten Chin i Myanmar. Her lærte de om situasjonen for minoriteter som blir forfulgt for sin tro.

Tekst: Amalie Skjelvik, student ved Bibelskolen i Grimstad.

Januar 2015 skulle vi besøke Myanmar for første gang. Vi, fire studenter på 19-20 år, skulle være i landet i en måned, noe vi så veldig fram til. Første uken skulle vi til Chin, en delstat som ligger vest i landet. Dette skulle bli så spennende. Her skulle vi besøke ungdommer på vår egen alder på

utdanningsstedet Chin Christian College.

Vi visste ikke så veldig mye om Myanmar. Det vi hadde blitt fortalt, var at bare for noen år siden var landet tilnærmet like lukket som Nord-Korea er i dag, og at militærregimet forskjells-

Jentene «være» på dugnad i Hakha: Fra venstre Amalie Skjelvik, Janet Kerkulah, Henriette Andresen og Rakel Løvrød.

behandlet mennesker, noe som særlig rammet stammefolk, etniske grupper og religiøse minoriteter. I tillegg hadde vi hørt at militærjuntaen jukset til seg flertall ved valget, og satte Aung San Suu Kyi (senere fredsprisvinner) i husarrest i over 15 år. Dette gjorde de for å hindre henne å kjempe for frihet og demokrati.

Flest kristne

Mandag 5. januar klokken 05.00 begynte vi den lange reisen til Chin. Dette var en eksotisk reise som skulle vare i over 16 timer med bil. En uke skulle vi tilbringe i den høytliggende og vakre byen Hakha.

Grunnen til at man finner en kristen skole langt oppe i fjellene i Myanmar, kommer av at flere amerikanske misjonærer tok turen til Chin på 1900-tallet. Etter det ble det åpnet mange bibelskoler og kirker. Det sies at 99 prosent av befolkningen i Chin, er kristne. Og at det er her de fleste kristne i landet bor.

Denne uken skulle vi være med å undervise på skolen. Vi skulle undervise i menneskerettigheter og trosfrihet. Et utrolig spennende tema å snakke om med ungdommene i Hakha. Vi fikk en større forståelse for at dette ikke er en selvfølge for alle mennesker.

Blir forfulgt

Vi hadde hørt før vi dro, at det var en stor forfølgelse av trosminoriteter i

Gode vennskap på kryss av nasjonalitet, kultur og språk.

Myanmar. Dette syntes vi var vanskelig å skjønne. Det virket ikke som om elevene og lærerne på skolen ble forfulgt for sin tro. Men det forsto vi etter hvert at de ble. For eksempel fikk vi høre at myndighetene ønsket å rive ned det fine korset på «Prayer Mountain», som mange av ungdommene stolt viste oss når vi var der. De fortalte oss at flere kors hadde blitt revet de siste årene og blitt erstattet med buddhistiske pagoder. Tvangsflytting av kirker og andre bygg, landkonfiskering og tvangsarbeid for staten, er vanlig i Chin. Vi fikk høre om de mange billige internatskolene i landet med navn Na Ta La, som garanterer alle som er buddhister eller som

konverterer til buddhismen, en jobb etter avlagt eksamen. Ettersom det er mange fattige familier i Chin, går de fleste ungdommene på en slik skole, og derfor blir mange trosminoriteter tvunget til å skifte religion. Myndighetene vil ha kontroll på trosminoritetene og vil «holde dem nede». Dette er urettferdig!

Ba sammen

Høydepunktet i løpet av uken i Chin var definitivt den siste lørdagen, hvor vi skulle på en utflukt med en av klassene vi underviste. Dette var så gøy! De nye vennskapene mellom oss og flere av elevene, utviklet seg på denne turen. Da vi kom på toppen av fjellet, tente vi et stort bål, sang, lo og ba for hverandre. Et uforglemmelig minne! At vi ikke snakket samme språk, eller kunne samme sanger eller bønner, gjorde ingen verdens ting. Vi var samlet i Guds gode nærvær og følte vi var ett folk, på tvers av språk, kultur og landegrenser.

Vi brukte så mye vi kunne av den gjenstående tiden vår i Hakha på å være sammen med de ungdommene vi ble kjent med den dagen. Selv om vi bare fikk et par dager med dem etter dette, ble relasjonen tett. Tenk at vi som har

vokst opp i Norge, ett land som overhodet ikke ligner Myanmar, kan føle oss så beslektet med ungdommene i Myanmar!

Den kontakten vi fikk med dem, var helt spesiell, og vi kommer aldri til å glemme dem. Vi er veldig takknemlige for dagene vi fikk sammen, alt vi fikk lære hverandre, og ikke minst for vennskapene som vokste fram.

På tur med BIG

Tredje året på rad har vi i Stefanusalliansen vært så heldige å kunne sende et team fra Bibelskolen i Grimstad (BIG) til noen av våre samarbeidspartnere i Sør. Dette året sendte vi dem til Myanmar, hvor de blant annet fikk besøke Chin Christian College.

Den kontakten unge mennesker får med hverandre gjennom et slikt besøk, er mer verdt enn all verdens dollar! Gjennom vennskapene som oppstår, får «morgendagens ledere» med seg viktig kunnskap og forståelse av verden og hverandre. Har du lyst til å være med på en ungdomsutveksling? Søk på BIG og linjen World Wide Walk.

CHIN CHRISTIAN COLLEGE (CCC)

En gruppe fremtidsrettede personer jobber iherdig med å få åpnet Chin-delstatens aller første universitet. Selve CCC har eksistert en tid, men nå jobber man målrettet med å utvide og forbedre studietilbudet kraftig og oppnå universitetsstatus. Chin-delstaten er ikke bare Burmas fattigste delstat, men også den eneste uten et eget universitet. Et universitet er viktig for å bremse fraflyttingen fra delstaten, noe som i dag er et stort problem.

Gjennom å få en mangfoldig universitetsutdanning på plass, ønsker man også å løfte delstatens næringsliv, arbeidsmuligheter og infrastruktur. Dette er et stort og dristig prosjekt, og vi ønsker å være med!

Korset på «Prayer Mountain»

KJEMPER FOR TROSFRIHET PÅ SRI

Yamini Ravindran (29) ga opp en karriere som advokat for å jobbe for rettighetene til forfulgte kristne på Sri Lanka.

Tekst og foto: Thea Elisabeth Haavet

Den 6. juli 2014 i fjor. Det er gudstjeneste i Good News Ministry i byen Mawallawatte. Plutselig blir glad lovsang avbrutt av at en mobb på 25 landsby-beboere ledet av to buddhistmunker kommer løpende inn i lokalet. En av munkene begynner å rope til pastoren: «Du må stoppe bønnemøtene, ellers kommer vi til å ødelegge dette stedet.» Munken prøver å angripe pastoren. Mobben fjerner også biblene og bannerne som tilhører menigheten.

En ganske typisk historie på Sri Lanka. Yamini hører lignende beretninger hele tiden. Hun er advokat og jobber som juridisk råd-giver for trosfrihetskomiteen til Den nasjonale kristne evangeliske alliansen i Sri Lanka (NCEASL).

I Norge er vi vant til å tenke på buddhismen som en svært fredelig religion, men slik er det ikke alltid på Sri Lanka. Der står radikale buddhistgrupper ofte i fronten for forfølgelse og trakassering av kristne og muslimer. Og siden borgerkrigen på Sri Lanka tok slutt i 2009, har nasjonalistiske, buddhistiske krefter vært på frammarsj. De ønsker å gjøre Sri Lanka til et rent buddhistisk land.

- Fra 2012 har vi opplevd mange voldelige angrep fra radikale buddhistiske grupper som har vokst fram her, forteller Yamini.

Disse gruppene, særlig BBS (Bodu Bala Sena) og Sinhala Ravaya, får med seg mobben på å angripe minoritets-troende. Det er en utbredt oppfatning

Yamini og kollegene hennes reiser rundt i landet og underviser de lokale menighetene om trosfrihet og hva de kan gjøre hvis de blir angrepet.

at disse radikale buddhistgruppene blir støttet av myndighetene. Religionsdepartementet har også det megetsigende navnet «Ministry for Religious Affairs and Buddhist Sasana».

- De fleste angrepene siden 2012 ble satt i gang av radikale buddhistgrupper og ledet av lokale buddhistmunker. Likevel er ingen buddhistmunker blitt arrestert for vold. Bare i ett tilfelle har en munk fått en reprimande, sier advokaten.

Hun forteller at det til og med ble lagt fram et videoopptak av radikale buddhistmunker som ledet et angrep, men retten ville ikke ta det i betraktning, men rådet heller begge sider til å komme fram til et forlik.

Dokumenterer angrep

Helt siden 1990-tallet har NCELS systematisk overvåket og dokumentert overgrep mot kristne.

- Tidligere ble forfølgelsen først og fremst rettet mot kristne, som ble sett på som vestlige eller som konvertitter. Nå retter intoleransen seg i økende grad også mot muslimer og andre minoritetsreligioner i landet, sier advokaten.

Dokumentasjonen av alle overgrep legges ut på nettsiden til alliansen. Der fortelles blant annet om denne hendelsen.

Den 30. januar i år mottok fem pastorer i en Assemblies of God-menighet i Karuwalagaswewa et håndskrevet brev fra den lokale talsmannen for buddhistiske saker hos regionalmyndighetene. I brevet ble pastorene bedt om å komme på et møte. På dette møtet deltok også to buddhistmunker, en katolsk prest, en representant for myndighetene og to politibetjenter. Under møtet irettesatte buddhistmunken advokaten og pastorene, og hevdet at de ikke hadde rett til å etablere tilbedelsessteder og gjennomføre religiøse aktiviteter uten registrering. Myndighetsrepresentanten anklaget så urettmessig pastorene for å gjennomføre uetiske konverteringer, og hevdet at pastorer må ha lovlig godkjenning fra religions-

Generalsekretæren i den buddhistiske ekstremistgruppen Bodu Bala Sena, Galagoda Aththe Gnanasara, ledet i fjor en gruppe på 250 landsbybeboere i et angrep på en kristen pastor og familien hans. Mobben krevde en slutt på alle kristne aktiviteter. Foto: Youtube

LANKA

- Lokale buddhister truet med å drepe meg hvis jeg fortsatte å snakke om Jesus, forteller den anglikanske predikanten Neil Clarence Williams til informasjonsleder Thea Elisabeth Haavet.

Katolske Ishan Perera (t.v.) og anglikanske Neil Clarence Williams ber sammen ved et katolsk tilbedelsessted på en liten øy i Sri Lanka. – Vi er ikke mange kristne her. Derfor må vi stå sammen, sier Williams.

departementet for å fortsette med religiøse aktiviteter.

- Dette er urettmessige anklager og loven krever ikke registrering av religiøs aktivitet eller av gudshus. Et rundskriv utskrevet av religionsdepartementet i 2008 sier bare at byggingen av nye religiøse tilbedelsessteder bør ha forhåndsgodkjenning av departementet, forteller Yamini.

Likevel blir dette rundskrivet, som i følge alliansen heller ikke har noen basis i noen lov og derfor ikke er rettsgyldig, gang på gang brukt til å prøve å stoppe enhver form for kristen aktivitet.

- Grunnloven sikrer trosfrihet, men i praksis har dette aldri blitt gjennomført, oppsummerer den unge trosfrihetsadvokaten.

Ringer raskt

Sammen med sine kollegaer drar Yamini også rundt til menigheter i hele landet for å kurse dem om deres rettigheter – og om hva de kan gjøre hvis de opplever forfølgelse og diskriminering.

- Med en gang en menighet blir angrepet, så pleier de å ringe oss. Vi gir dem juridisk rådgivning og rettshjelp, forklarer Yamini.

Arbeidet hennes er ikke ufarlig. Kontoret til alliansen er blitt gjennomført, og noen av de ansatte er blitt fotfulgt og tatt bilder av.

- Så vi må være veldig forsiktige, forklarer hun.

Før Yamini begynte å jobbe i alliansen, var hun advokat i et sekulært advokatfirma med en lysende karriere foran seg. Å jobbe med forfulgte kristne var ikke det hun hadde tenkt seg:

- Jeg ville foretrukket å gjøre noe annet, ler den unge, vakre kvinnen. Heller ikke foreldrene hennes var begeistret for at hun skulle gi opp en godt lønnet advokatjobb for en mer usikker karriere som trosfrihetsadvokat. Men Yamini følte at Gud ga henne et klart kall til jobben.

- Jeg føler at Gud valgte mitt yrke for meg. Å bli advokat var en idé som vokste ut av ingenting. Det var en sterk overbevisning i mitt hjerte.

Helt siden hun begynte å studere jus, ba Yamini veldig mye om at Gud måtte vise henne hva hun skulle bruke utdannelsen til.

- Gud har vært trofast. Jeg ba Ham om å gi meg tre veldig klare tegn om at jeg skulle jobbe med det jeg gjør nå,

og det gjorde han. Det er det som holder meg gående når jeg føler meg motløs og blir fristet til å gi opp, forteller hun.

Liten minoritet

Yamini tilhører selv den lille minoriteten av protestanter på Sri Lanka. Den utgjør i overkant av en prosent av befolkningen. Men den evangeliske kirken er i vekst.

- Når andre ser at vi kristne holder på troen vår under forfølgelse, overbeviser det mange. Med trakasseringen følger også et sterkt nærvær av Gud, og det bringer vekkelser. I kirkene våre lærer vi at forfølgelse er bibelsk, forteller hun.

I januar var det valg på Sri Lanka – og en ny president ble valgt; Maithripala Sirisena. Han har lovet å jobbe for harmoni mellom religionene og trosfrihet. De kristne er nå spent på om han vil holde valgloftene.

- Det eneste positive virkningen vi har sett så langt, er opprettelsen av et departement for «kristne saker». Som følge av det utvalgte statsråden for kristne saker en koordinator for det evangeliske samfunnet. Dette er noe alliansen har bedt om i mange år. Tiden vil vise om dette faktisk vil hjelpe de evangeliske kristne med de utfordringene de møter, avslutter den unge advokaten.

Glimt fra verden

ved Elisabeth Engelsviken

PAKISTAN

Vårt trosfrihetshefte lansert i Pakistan

Vi er glade for å melde at vårt trosfrihetshefte, som tar for seg religions- og trosfrihet for alle på en pedagogisk måte, er blitt utgitt i Pakistan. Heftet er blitt oversatt og publisert av vår partner, Human Friends Organization.

På lanseringsevenen deltok både mediafolk, medlemmer av parlamentet, religiøse ledere fra ulike religioner og folk fra menneskerettsorganisasjoner.

- Panelet satte stor pris på heftet, og talerne la vekt på at det kan være et viktig bidrag til å fremme religiøs frihet og menneskerettigheter, forteller Sajid Christopher Paul, lederen for HFO.

Han var for øvrig på besøk i Norge nylig. Sammen med vår menneskerettsavdeling besøkte Sajid blant annet Stortinget, UD og Norad for å snakke om situasjonen for de forfulgte kristne og andre utsatte religiøse minoriteter i Pakistan.

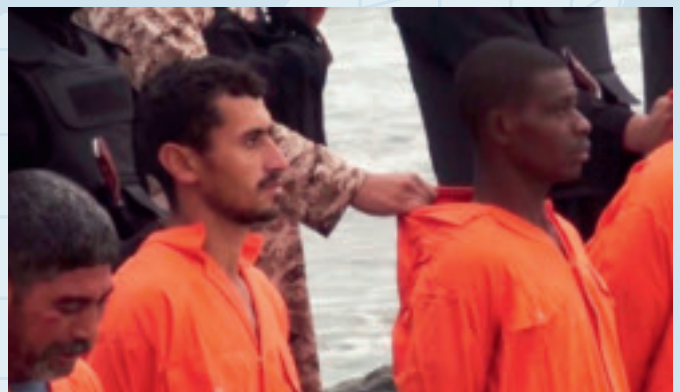

EGYPT

Egyptiske martyrer berører verden

De fleste har fått med seg at 21 uskyldige mennesker ble henrettet av IS i Libya for ikke lenge siden. Her er et par fakta som kanskje ikke er like kjent.

Blant martyrene var også en mann fra Chad, som ikke var kristen da han ble tatt til fange. Hva var det som førte til at denne mannen valgte å dø for Kristus, sammen med 20 koptere? Ahram-Canadian News har sett nærmere på saken, og historien er som følger: Han bestemte seg for å bli en kristen etter å ha vært vitne til troen til sine koptisk kristne venner, som ble halshugget for sin tro på Jesus. Når IS-terroristene forsøkte å tvinge ham til å fornekte troen på at Jesus Kristus er Gud, så han på sine kristne venner og svarte: Deres Gud er min Gud. Dermed ble også han halshugget. Denne historien forteller tidligere redaktør av «Ropet fra Øst», Bjørn Olav Hansen, på sin blogg.

Mannen fra Chad er ikke den eneste som er blitt kristen på grunn av martyrenes sterke overbevisning. Våre kontakter i Egypt opplyser at deres klare vitnesbyrd sammen med de pårørendes ønske om å tilgi og be for overgriperne, har påvirket mange muslimer og mange ønsker å lære mer om den kristne tro.

KOREA

Inspirerende reise til Sør-Korea

Generalsekretær Hans Aage Gravaas og leder for internasjonal avdeling, Ingvar A Isene, har nettopp kommet hjem fra en reise til Seoul i Sør-Korea. Her besøkte de ulike partnere som samlet sett har et sterkt Nord-Korea-engasjement. Flyktningehjelp, diakoni, menneskerettighetskamp og informasjonsarbeid er viktige stikkord.

Peter Hahn fengslet i Kina

Som kjent gjennom en rekke internasjonale presseoppslag, ble den amerikansk-koreanske, kristne bistandsarbeideren Peter Hahn (se bildet) arrestert av kinesiske myndigheter i juli 2014 og har siden den tid vært i varetekt. Hahn, etnisk nordkoreaner med amerikansk statsborgerskap, har drevet et omfattende bistandsarbeid både på kinesisk og nordkoreansk side av grensen. Vi oppfordrer Magasinets lesere til å be for 74 år gamle Hahn som med sviktende helse må kjempe mot grunnløse spekulasjoner fra kinesiske myndigheter om økonomisk mislighold.

EGYPT

Mannen bak Mama Maggie er 70 år.

Det heter at «bak hver stor mann står det en kvinne». Hva da med den lille, store kvinnen som arbeider med Stefanusbarna på søppelfyllingene i Kairo?

Jo, det står en mann bak henne. Han heter Ibrahim Abouseif Henry. Du kan lese mer om ham i Eyvind Skeies nye bok om Mama Maggie.

Ibrahim fylte 70 år i slutten av januar, og generalsekretær Hans Aage Gravaas og Jan Gossner var så heldige å få være med på feiringen, som fant sted på en koptisk restaurant i bydelen Heliopolis i Kairo.

Ibrahim er en dyktig ingeniør med eget firma, og en respektert leder i sin bransje. Han bruker nå mye av sin tid til å hjelpe ulike prosjekter for Stephen's Children og Mama Maggies arbeid. I talene ble det tegnet et bilde av en mild og fredsæl mann som finner løsninger på det meste, og som ofte får papirer igjennom hos myndighetene, uten å betale bestiktelser.

Nytt anlegg bygges hos biskop Thomas

Nylig besøkte styreleder i Stefanusalliansen våre partnere i Egypt, sammen med generalsekretær Hans Aage Gravaas. De besøkte blant annet Anafora, retreatstedet til biskop Thomas. Her ligger også Anastasia, et kurs og skolesenter særlig for koptisk ungdom, og Anamnesia, en hage som viser historier fra Bibelen fra Noahs ark via Rødehavet og Tabernaklet i ørkenen til Galilea og Jerusalem. Denne delen er fremdeles under bygging. I tillegg er et nytt anlegg i emning. Det har ennå ikke fått et navn, og finansieringen er ikke i orden. Men i tro, som det meste på Anafora, har biskopen satt i gang bygging av et diakonalt senter for rehabilitering av pasienter, med små leiligheter for gamle og handikappede, og med klinikk for lettere medisinsk behandling og en base for hjemmebesøk til eldre og syke. Han tenker seg dette som en modell som kan spres til andre deler av Egypt, blant annet har han skaffet tomt til dette i sitt eget bispedømme. Og biskopen håper at de diakonale miljøene i Norge kan se dette som prosjekt det er verd å støtte.

Kristne angripes i Nigeria:

Alles helt drept for troen

Pastor Joshua Adah brakte skole, helse og klær til tusenvis av fattige i Nigeria. Den 23. januar ble han brutalt drept av ekstremister.

Tekst: Jan-Eivind Viumdal

Pastoren er en av mange tusen som har mistet livet i ekstremistenes kamp for å opprette en shariastyrt stat i Nigeria. Joshua var likevel spesiell: Den 36 år gamle ektemannen og tobarnsfaren var elsket av alle som kjente ham - og ble kjent i Nigeria da han i 2012 ble portrettert i et nasjonalt tv-program som en av menneskene som var med å gjøre landet til et bedre sted. .

Denne skjebnesvangre fredagen var pastor Joshua Adah på vei til misjonsstasjonen sin nær byen Jalingo i det vestlige Nigeria da bilen hans gikk i stykker, og han måtte stanse. Det var da ekstremistene knyttet til terrorgruppa Boko Haram, ifølge kilder, regelrett hugget ham til døde. Pastor Adah etterlater seg kone og to barn på seks og åtte år.

Ikke lenge etter at han ble kristen i år 2000, forlot Adah et mer bekvemt urbant liv for å bosette seg i en avsidesliggende landsby uten moderne fasiliteter. Selv hadde Adah god utdannelse fra universitet, men valgte å gi avkall på sin karriere og i stedet følge det han opplevde som et kall fra Gud. En av dem som sto ham nær, men som vil være anonym av sikkerhetsårsaker, forteller at Adah var en modig person som ikke lot seg true til taushet.

- Han brakte evangeliet om Jesus til dem som aldri hadde hørt det. Han delte sine ressurser med de fattige. Han ga dem klær og mat. Hans hus var deres hus, og han overøste dem med kjærlighet. Blant annet startet han

en skole for de aller fattigste med gratis undervisning. Skolen fikk etter hvert flere enn 400 elever. Adah var pastoren som var far til to, men som ga skole, helse og klær til flere tusen, forteller den anonyme støttespilleren.

Verre for kristne

Pastor Adahs skjebne er dessverre ikke unik. I Nigeria opplever kristne sterk forfølgelse – særlig i nord og sentralt i landet. De siste årene har det vært en klar forverring av konfliktsituasjonen.

Selv seriøse medier som BBC og CNN unnlater å fortelle at det stort sett er kristne som rammes av volden og uretten

Forverringen skyldes først og fremst den islamistiske og halvmilitære gruppen Boko Haram, som står bak gjen-tatte bombeattentater og selvmordsangrep mot kirker, politistasjoner, markeder og offentlige bygninger. De har også angrepet moskeer som de mener står for en «moderat» utgave av islam. «NRK forteller at den ytterliggående islamistiske terrorgruppen Boko Haram har proklamert et eget islamsk kalifat nord i Nigeria og innført sharia-lover.» Boko Haram betyr direkte oversatt: «vestlig utdannelse er synd».

Nigeria er Afrikas mest folkerike land med mer enn 150 millioner innbyggere. Omtrent halvparten av disse er kristne,

To måneder før han ble drept sa pastor Adah til menigheten sin og postet på Facebook at han ville være trofast mot Jesus Kristus helt til døden. «Ikke gi opp, uansett hva som møter dere», sa han. Det ble hans siste budskap til menigheten. Foto: Morning Star News

mens den andre halvparten er muslimer. Kristne er i flertall i de sentrale og sørlige delene av landet, mens muslimerne utgjør majoriteten i de nordlige delene av Nigeria.

Urolighetene og omfanget av voldsutøvelsene har eskalert det siste året. I følge den uavhengige tenketanken «Council on Foreign Affairs» antas det at omtrent 10 000 mennesker ble drept i vold knyttet til Boko Haram i 2014. Til sammenlikning ble cirka 2 000 mennesker drept de fire foregående årene i Nigeria. I tillegg er et stort antall kirker og skoler ødelagt, og flere hundre tusen mennesker er drevet på flukt. Ifølge Christian Solidarity Worldwide har religiøs vold tatt livet av mer enn 50 000 mennesker siden 1999, da en tredjedel av Nigerias 36 stater innførte sharialover.

For nesten et år siden ble nærmere 300 kristne skolejenter kidnappet av Boko Haram. Til tross for appeller og store aksjoner, som #BringBackOurGirls-

Pastor Adahs begravelse: Familie og venner tok farvel med sin umistelige far, ektemann og venn. Foto: Romancemeetslife.com

kampanjen i sosiale medier, er fremdeles mange av jentene i fangenskap.

Den siste tiden har det også vært utført flere selvmordsangrep der bomber er bundet fast til barn helt ned i syvårsalderen. Presidenten i Nigeria, Goodluck Jonathan, innrømmer at de ikke har tatt trusselen fra Boko Haram alvorlig nok. Men nå har Nigeria, Kamerun, Tsjad og Niger innledet et samarbeid for å bekjempe terrorgruppen. Den Afrikanske Unionen har godkjent en koalisjonsstyrke på nesten 8 000 personer som skal kjempe mot Boko Haram.

Vår partner

I Nigeria samarbeider Stefanusalliansen med Yunusa Nmadu. Han er pastor i en evangelisk menighet i storbyen Kaduna. I tillegg er han grunnlegger og leder av den nigerianske avdelingen av organisasjonen Christian Solidarity Worldwide (CSW).

CSW Nigeria er en tverrkirkelig, kristen menneskerettighetsorganisasjon som arbeider for fredelig sameksistens mellom mennesker med ulik tro og religion, og for at alle nigerianere skal oppleve grunnleggende friheter og rettigheter. Gjennom advokatvirksomhet,

medieoppmerksomhet, lobbyarbeid og direkte hjelp til de forfulgte, er arbeidet som Stefanusalliansen støtter, uttrykk for solidaritet med alle dem som lider urett for sin tros skyld i Nigeria.

Yunusa forteller at konflikten i Nigeria er sammensatt. Den handler om religion, men også om politisk makt, fattigdom og stammefeider. Det er blitt verre for kristne i de nordlige delstatene de siste årene. I flere delstater blir de forfulgt og sliter med å få studie-

plasser og arbeid, og de får ikke tjenestegjøre i hæren eller politiet. Mange presses til å flykte sørover, der de kristne er i majoritet.

Yunusa mener at vestlige medier ofte gir et skjevt bilde av det som skjer.

– Selv seriøse medier som BBC og CNN unnlater å fortelle at det stort sett er kristne som rammes av volden og uretten. Det benyttes tåkeleggende begreper som «sekterisk vold» og «etnisk-religiøs konflikt». Men de kristne blir forfulgt og diskriminert fordi de er kristne, ikke fordi de tilhører den ene eller den andre stammen, forteller Yunusa. Han oppfordrer alle til å støtte arbeidet for fred og forsoning i Nigeria.

Yunusa Nmadu, lederen for Christian Solidarity Worldwide i Nigeria.

Pastor Adah etterlot seg kone og to barn. Foto: Romancemeetslife.com

SKRUK BESØKTE SYRIANERE I SVERIGE

Konserten «Sangen fra katakombene» ble tatt godt imot i S:ta Mariakyrkan i Örebro.

Tekst og foto: Thea Elisabeth Haavet

1 000 syrianske familier med bakgrunn fra Sørøst-Tyrkia bor i den lille svenske byen. Den første helga i februar fikk de høre konserten som er inspirert av deres egen kirkemusikk. Men flere enn de fikk sjansen til å overvære begivenheten: Den ble også filmet og sendt på den internasjonale syrianiske tv-kanalen Syroyo Sat flere ganger.

- Alle var glade, og jeg fikk veldig mange positive reaksjoner fra folk, forteller Zeki Aydin, som organiserte konserten. Han er syriander fra Tur Abdin i Tyrkia, og har vært en nøkkelperson i gjennomføringen av prosjektet.

Minnes «Seyfo»

I år markerer S:ta Mariakyrkan at det er hundre år siden folkemordet på syrianderne, armenerne og de gresk-ortodokse i Tyrkia. Dette blir kalt «Seyfo», som betyr sverdets år. Rundt 1,5 millioner kristne ble drept eller fordrevet.

De kristne ble utsatt for flere bølger av folkemord i Det ottomanske riket. Året 1915 var det verste – med mellom 350 000 og 500 000 drepte på ett år. Nærmere 65 prosent av befolkningen ble massakrert i løpet av noen få måneder. Hundrevis av kirker ble ødelagt, og presteskaper ble nærmest utryddet. Store deler av den materielle, kristne kulturarven ble destruert. I dag finnes det bare ca. 2 000 syriander tilbake i kjernelandskapet Tur Abdin.

Søker sannhet

Det er en kjent sak at Tyrkia frem til dags dato har benektet dette folkemordet. Syrianderne jobber for at de tyrkiske myndighetene nå skal fortelle sannheten om det som skjedde.

- Vårt mål er ikke å hate noen eller søke

Jakobsliturgien, verdens eldste liturgi i kontinuerlig tradisjon, er i ferd med å forsvinne som aktiv praksis. Den synges på Jesu eget språk; arameisk, og den lever fortsatt i noen få miljøer i Syria, Tyrkia og Libanon. Og i Sverige; der en stor gruppe syriander har bosatt seg.

hevne, men å gjøre det kjent for verden hva vårt folk har måttet gjennomgå. Vårt folk har blitt utsatt for utallige seyfo gjennom århundrene, og dette er enda en grunn til at sannheten må erkjennes. Selv i dag forfølges og drepes syriander og andre kristne blant annet i Midtøsten, sa Fader Jacob Kasselia, prest i S:ta Mariakyrkan.

Kasselia viste til hvordan hans folkegruppe i dag blir kidnappet, torturert, drept og fordrevet av muslimske ekstremister i Irak og Syria. Kirker og urgamle religiøse manuskript brennes. Syrianderne er, som så mange andre kristne i Midtøsten, under sterkt press.

Dette er årsaken til at Stefanusalliansen tok initiativet musikkprosjektet «Sangen fra katakombene». Sangene gjengir dels metaforikk og trosuttrykk fra denne eldgamle kirken, dels fortel-

Dirigent i SKRUK, Per Oddvar Hildre, sammen med Fader Jacob Kasselia, prest i S:ta Mariakyrkan.

ler de om marginaliseringen og ekskluderingen den syrisk-ortodokse kirken i vår tid er utsatt for.

S:ta Mariakyrkan var fullsatt under konserten – og syrianderne uttrykte stor takknemlighet over at SKRUK og Stefanusalliansen står sammen med dem i deres kamp for å bevare deres kultur og spiritualitet - som går helt tilbake til de første kristne i en uavbrutt tradisjon.

Engasjement til

Tekst: Jan-Eivind Viumdal

Etter å ha reist mange timer til lands, i lufta og til vanns, kommer jeg til Fitjar. Øykommunen i Hordaland har omtrent 3 000 innbyggere. Det er både vind og regn i lufta, men menneskene jeg møter, smiler varmt.

Fitjar er de engasjertes bygd. Særlig er engasjementet for kristen misjon stort. For omtrent 40 år siden ble en misjonsforening startet til støtte for det som den gang het «Misjon bak Jernteppet», nå Stefanusalliansen. Og, som så ofte

Kai Tore besøkte blant annet vår partner Chin Human Rights Organization. Det er en burmesisk menneskerettighetsorganisasjon som jobber med trosfrihet og urfolksrettigheter for de etniske minoritetene i landet, med et særlig fokus på Chinfolket. Den nye prosjektlederen er nummer to fra høyre.

Ny prosjektsjef

Kai Tore Bakke (45) er Stefanusalliansens nye prosjektsjef. Hans første jobbreise gikk til Myanmar for å møte prosjektpartnere.

Bakke søkte på jobben som prosjektsjef først og fremst fordi den ga ham en mulighet til å være tett på misjonsoppdraget.

- Jeg har fulgt Stefanusalliansen i flere år og hatt stor sans for arbeidet. Å kunne være til for dem som trenger vår støtte fordi de utsettes for trakassering og press, oppleves svært meningsfullt. Jeg opplever også at fokuset de senere år på menneskerettigheter generelt og trosfrihet spesielt, er uhyre viktig i vår nåværende politiske og religiøse virkelighet. Det er

rett og slett fantastisk å få være med å møte de behovene Jesus skisserer i Matteus 25. Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.

Godt forberedt

Kai Tore har utdannelse som teolog og har en doktorgrad innen Det gamle testamente. Han har blant annet jobbet som førsteamanuensis og rektor ved Høyskolen for Ledelse og Teologi.

- Jeg tror begge deler har forberedt meg på denne oppgaven. Teologien

har gitt meg kunnskap om både Gud og mennesker, mens rektorjobben har gitt meg redskaper og ferdigheter innen prosjektledelse, økonomiforståelse og hvordan man leder mennesker og holder fokus gjennom prosesser. Jeg merker på mitt første prosjektbesøk at jeg har stor nytte av min pedagogiske bakgrunn i samtalen med partnerne, forteller han.

Prosjektlederens første jobbreise gikk til Myanmar.

- Turen har gitt meg et møte med to herlige prosjektpartnere som står midt i et viktig arbeid for å forsvare menneskerettigheter i et land hvor dette fremdeles ikke er en selvfølge. Faktisk ser det ut som om særlig trosfrihet står foran store utfordringer med en voksende konservativ buddhisme og utviklingen av et lovverk som forfordeler buddhisme fremfor andre religioner. Ekstremistiske buddhistiske bevegelser som kjemper for et Burma bestående av «en rase, et språk og en religion» har vokst frem. Særlig Royhinga-muslimene er utsatt, men også kristne minoritetsgrupper. Demokratiseringen i Burma går derfor ikke på skinner, og det er utrolig viktig fortsatt å være med å be og støtte dette vakre landet, avslutter Bakke.

etterfølgelse

ellers, var det driftige kvinner som sto bak initiativet. I dag møtes omtrent ti kvinner til misjonsforening annenhver uke.

«Alle» nyansatte i Stefanusalliansen «må» til Fitjar på en slags opplærings- og dannelsesreise. Anledningen er en møtehelg med basar på bedehuset, noe som arrangeres hvert år. Kvinnene forteller at de er opptatt av at pengene de samler inn, skal komme lidende kristne direkte til hjelp. – Vi er mer opptatt av at hjelpen når enkeltmennesker som trenger det, enn av store ord, sier en av dem.

De forteller også at folk i bygda, som ikke vanligvis besøker bedehuset, er

veldig positive til arbeidet misjonsforeningen driver. Blant annet kan de merke dette når de selger lodd i den lokale matbutikken. Denne helga samlet foreningen inn et rekordstort beløp på flere titalls tusen kroner. Penger som skal brukes i arbeidet for forfulgte kristne.

På hjemveien sitter jeg igjen med følelsen av selv å ha blitt beriket og inspirert. Et møte med ekte engasjement er like livgivende som et godt måltid etter en lang dags arbeid. Tusen takk til våre trofaste venner i Fitjar – de engasjertes bygd.

A close-up photograph of a young girl with dark hair, smiling warmly. She has gold leaf applied to her face in a traditional pattern. She is making a peace sign with both hands. In the background, other children are partially visible, looking towards the camera.

SMILER IGJEN

Denne lille jenta er en del av Good Life Club, en av de mange prosjektene Stefanusalliansen støtter i Myanmar. Good Life Club jobber blant de mange tusen internflyktingene i landet, og de har et klart fokus; barna!

Vestlige medier gir ofte inntrykk av at det meste nå er greit i Myanmar, etter at militærjuntaens tid formelt er over. Men den egenrådige hæren angriper fremdeles etniske landsbyer i enkelte delstater.

Barn er spesielt sårbare i fluktsituasjoner, og de har det meget vanskelig når fami-

liene lever i skjul i jungelen. Mange barn er også blitt adskilt fra foreldrene sine og mangler mat, medisiner og undervisning. Good Life Club-lederne har med seg klær, helseartikler, mat og lærebøker. Spesieltrente medarbeidere snakker med barna om det de har opplevd. De leker med barna, spiller gitar

og synger sammen, deler bibelvers og lager rollespill fra Bibelen – og gir medisinsk hjelp.

Hvert år når over 100 medarbeidere ut til tusenvis av barn langt inne i Myanmar's jungel – og gir dem en ny grunn til å smile.